

Helen Hofman (25) nieuwe 'baas' op Streekhistorisch Centrum

„Dit is voor mij een enorme stap vooruit”

▲ De nieuwe directrice van het Streekhistorisch Centrum Heleen Hofman gaat voor twintig uur aan het werk.

Foto: AnneMarie Kamp

■ **STADSKANAAL** - Natuurlijk weet ze dat ze jong is en weinig ervaring heeft. Staat tegenover dat Helen Hofman (25), de nieuwe coördinator van het Streekhistorisch Centrum in Stadskanaal haar 'tekortkomingen' wil compenseren met een grote dosis werklust. Op de loonlijst gezet voor twintig uur per week, draait de kunsthistorica werkweken van veertig uur. „Geen probleem. Ik zie dat als een investering. Er moet hier veel gebeuren”.

Door **Johan de Veer**

De eerste krachtproef voor de opvolgster van de ontslagen directeur Ida Datema is een tentoonstelling over de historie van de Oost-Groninger bioscopen. In samenwerking met cinemafreak Jan Mooibroek uit Stadskanaal geeft het Streekhistorisch Centrum hierover een boek uit. Het werk wordt 8 mei gepresenteerd tijdens de opening van de expositie. Getoond worden bioscoopattributen als oude stoelen, kaartjesmachines en hoewel niet Oost-Gronings, ook servies uit het Amsterdamse Tuchinski. Boek en tentoonstelling vertellen het verhaal van de cinema in Winschoten, Veendam, Stadskanaal, Ter Apel en Hoogezand-Sappemeer. Verder worden er Polygoonjournaals gedraaid.

Hofman heeft er zin in. „Het is mijn eerste betaalde baan. Na het afronden van mijn studie kunstgeschiedenis in Groningen, heb ik vrijwilligerswerk gedaan bij Pictura, het kunstlievende genootschap in de St. Walburgstraat. Om je

de waarheid te zeggen, heb ik daar ontdekt dat ik minder binding heb met moderne kunst en meer voel voor onderzoek naar het verleden”.

Op het Streekhistorisch Centrum is daar ruimte voor. „De opdracht van het bestuur is om vooral meer tentoonstellingen in te richten. Dit monument moet meer 'in the picture' komen te staan. Daarnaast ben ik verantwoordelijk voor de collectie en stuur ik de vrijwilligers aan. Nee, echt ingewerkt word ik niet. Ik ben gewoon begonnen. Gelukkig zijn medewerkers en vrijwilligers heel behulpzaam”.

Met haar voorgangster, de weggestuurde Ida Datema, heeft ze geen contact gehad. „Dat ligt natuurlijk gevoelig. Ik heb haar deze week gezien bij de Schriefwedstried. Ik begrijp dat er tussen haar en het bestuur problemen zijn geweest. Voor mij is dat een stukje geschiedenis waar ik niets mee kan. Mijn doel is om me hier waar te maken. Na mijn studie heb ik anderhalf jaar naar werk gezocht. Schoonmaakwerk gedaan en begonnen aan een managementopleiding. En nu zit ik hier. Dit is voor mij een enorme stap vooruit”. Het bestuur heeft haar laten weten, dat ze bij gebleken geschiktheid eventueel kan doorgroeien naar de directeursfunctie. „Als dat zou kunnen graag, al denk ik daar nog niet aan”.

Hofman die nu nog in Oostwold (bij Leek) woont, is van plan om met haar man te verhuizen naar Stadskanaal. „Ik vind dat je voor een dergelijke baan in dit gebied moet wonen. Ik wil de nieuwtjes meekrijgen en nauwe contacten onderhouden met beleidsmakers en dege-

nen die hier werkzaam zijn in de toeristisch-recreatieve sector. Gelukkig vormt het werk van mijn man geen beletsel om te verkassen”. Inmiddels heeft ze vernomen dat een projectgroep van de gemeente Stadskanaal plannen ontwikkelt voor een kunsthôtel in de Watertoren en een kunstenaarsbolwerk in de directe omgeving. „Het klinkt allemaal ontzettend ambitieus. Op dit moment weet ik niet zo goed wat ik ervan moet denken. Er is, naar ik heb begrepen, erg veel geld mee gemoeid. Spannend is het in ieder geval wel. 't Is typisch iets waar je bij wilt zijn, als het gebeurt”.

Waarom het bestuur haar heeft gekozen, weet ze niet. „Er waren meerdere kandidaten. Ik heb gehoord dat het bestuur verdeeld was. Het zij zo. Ik ben nu hier en ik ga ervoor. Afgesproken is dat we minimaal een keer per maand officieel overleg voeren over de gang van zaken op het Streekhistorisch Centrum. Binnenkort kom ik met een publiciteits- en een tentoonstellingsplan. De zaak moet flink gaan lopen”. Dat er tussen de bedrijven door huwelijken worden gesloten en waaghalzen de Watertoren 'abseilen', vindt Hofman geen probleem. „Er moet ook geld in het laadje komen”.

Dat de inwoner uit het Westerkwartier op dit moment nog een vreemde eend in de bijt is, ondervond ze in Vlagtwedde. „Daar stelde een oudere dame voorwerpen beschikbaar voor onze collectie. Ze sprak Gronings en ik moest tot mijn schande bekennen dat ik haar nog niet goed kon verstaan. Daar moet dus snel verandering in komen”

99 26.3.98